

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Кж-09-000 155
Бања Лука, 3.9.2009. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија мр Велка Икановића, као председника вијећа, Слободана Милашиновића и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног Т.М., због кривичног дјела неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана члана 224. став (2) у вези става (1) и кривичног дјела тјелесне повреде из члана 155. став (1) Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби осуђеног изјављеној на рјешење Окружног суда у Бијељини број 012-0-Кв-09-000 028 од 05.08.2009. године, у сједници вијећа одржаној дана 3.9.2009. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважавањем жалбе осуђеног Т.М., укида се рјешење Окружног суда у Бијељини број 012-0-Кв-09-000 028 од 05.08.2009. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бијељини број 012-0-Кв-09-000 028 од 05.08.2009. године, одбијен је приједлог осуђеног Т.М., за изрицање јединствене казне (преиначење правоснажних пресуда без понављања кривичног поступка) по правоснажним пресудама Окружног суда у Бијељини број 012-0-К-06-000 040 од 07.12.2006. године и Основног суда у Зворнику број 083-0-К-06-000 105 од 05.03.2008. године, као неоснован.

Против тог рјешења жалбу је благовремено изјавио осуђени Т.М. у којој не означава жалбене основе побијања рјешења, али из образложења жалбе произлази да се суштина жалбених приговора огледа у тврдњи да је основаност поднесеног захтјева погрешно цијењена и тврди да је суд имао могућност да му изрекне збирну казну, односно јединствену казну, па предлаже да се жалба уважи и Врховни суд изрекне јединствену казну од три године и један мјесец затвора.

Испитујући побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци ради следећих разлога:

У разлозима садржаним у образложењу побијаног рјешења, првостепени суд закључује да приједлог осуђеника није основан јер, према ставу

првостепеног суда, суштина и ratio legis законодавца за враћање одредби о неправом понављању кривичног поступка јесте примјена одредби о одмјеравању јединствене казне за дјела у стицају, али у оним случајевима гдје је то могуће и предвиђено одредбама како одредбама члана 42. КЗ РС тако и осталим одредбама општег дијела материјалног закона. У конкретној ситуацији, по ставу побијаног рјешења, није могуће довести у сагласност одредбе о одмјеравању јединствене казне из члана 42. став (2) тачка 2. КЗРС и члана 33. став (1) истог закона према којој се казна затвора преко шест мјесеци не може изрицати на пуне дане. Осим тога, по мишљењу првостепеног суда, одлука поводом приједлога за неправу понављање кривичног поступка доноси се у форми пресуде само када се овај приједлог – захтјев усваја, било у цјелости било дјелимично, јер се само пресудом може вршити преиначење правоснажних пресуда, а рјешењем уколико се приједлог у цјелости одбија или одбацује, позивајући се при томе на одредбе члана 337. и 338. ЗКП.

Овакав став побијаног рјешења је неправилан јер, како је то образлагано у рјешењу овог суда број 118-0-Кж-09-000 089 од 22.6.2009. године, којим је укинута рјешење Окружног суда у Бијељини број 012-0-Кв-09-000 004 од 22.4.2009. године, захтјев за неправу понављање кривичног поступка, кога осуђени означава као захтјев за уједињење казне, одбацује се рјешењем када захтјев није поднио осуђени или његов бранилац у његово име или тужилац, или када у односу на истог осуђеног не постоји једна или више правоснажних пресуда на казну чије се преиначење тражи, или када захтјев не садржи све оно што је потребно да би се по њему могло поступити, дакле ради се о процесним основама за одбачај захтјева за понављање кривичног поступка. Рок за жалбу у оваквим случајевима је три дана. У свим осталим случајевима суд доноси пресуду којом се захтјев одбија или дјелимично одбија, уважава или одбацује, против које овлаштена лица могу изјавити жалбу у законском року.

Из списка предмета Окружног суда у Бијељини произилази да је захтјев за уједињење казне (неправо понављање кривичног поступка) поднио осуђени, да постоје двије правоснажне пресуда против истог осуђеног, којима су изречене затворске казне, а нису примјењене одредбе о одмјеравању казне за дјела у стицају и да захтјев садржи све оно што је потребно да би се по њему могло поступити. Како је побијаним рјешењем овај захтјев одбијен као неоснован, поново неправилном примјеном одредби Закона о кривичном поступку, на тај начин је поново почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 303. став (2) Закона о кривичном поступку, ради чега је овај суд уважавањем жалбе осуђеног укинуо побијано рјешење на основу одредбе члана 328. став 3. ЗКП и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити недостатке на које је указано овим рјешењем, тако што ће захтјев за уједињење више изречених казни правоснажним пресудама у јединствену казну прихватити као дозвољен у смислу одредбе члана 331а став (1) Закона о кривичном поступку, а основаност захтјева ће цијенити у смислу одредби за одмјеравање јединствене казне осуђеном лицу примјеном одредби о стицају, водећи при томе рачуна о примјени система апсорпције (ткз. нужна апсорпција) при одмјеравању јединствене казне затвора у конкретном предмету, јер је његова примјена нужна ради тога што се не може примјенити асперациони систем који се овдје редовно

примјењује, те у складу с тим донијети одговарајућу одлуку по поднесеном захтјеву.

Из свих наведених разлога, жалба осуђеног указује се као основана, па је ваљало ту жалбу уважити и одлучити као у изреци овог рјешења на основу члана 328. став 3. ЗКП.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Мр Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић